

start måske lige skulle korrigeres og sige, at spørgsmålet om de 100 mio. kr., som er nævnt her, relaterer sig til eksportkreditgæld og ikke til statslån. Det internationale gældsinitiativ, HIPC, indebærer, at det internationale samfund eftergiver ca. 90 pct. af de fattigste, højt forgældede udviklingslandes eksportkreditgæld, og for de 22 lande, som for indeværende får deres gæld behandlet under initiativet, drejer det sig for Danmarks vedkommende om ca. 470 mio. kr. til i alt fire lande.

Det, jeg har lagt op til at drøfte, er muligheden for at eftergive ikke blot de 90 pct., men hele gælden, og hvis vi vil tage det skridt, så koster det 100 mio. kr. for de lande, som jeg her har nævnt, og det er Bolivia, Cameroun, Guyana og Honduras.

Det spørgsmål har jeg lagt op til at drøfte i forbindelse med udmøntningen af finansloven for år 2002, hvor det i givet fald vil være regeringens politik, at midlerne skal tages over ulandsrammen.

Jørn Jespersen (SF):

Baggrunden for spørgsmålet er jo, at ministeren i en artikel på forsiden af dagbladet Politiken den 13. marts sagde, at hun i øjeblikket var ved at undersøge, hvordan Danmark kan gå mere offensivt til værks på gældssettelsesområdet, end vi har gjort hidtil. Det synes jeg var en meget glædelig meddelelse, og vi vil meget gerne bakke op bag, at man går mere offensivt til værks. Men det var jo ikke på daværende tidspunkt særlig præcist, hvad det var for tanker, udviklingsministeren havde gjort sig, og derfor synes jeg, det er rart, at vi også i dag kan komme det lidt nærmere.

Jeg er en smule forvirret over meldingen om, at det ikke er statslån, men eksportkreditlån, der er tale om, og skal så spørge: Betyder det, at det, som ministeren har tænkt sig, er at eftergive 100 pct. af eksportkreditgælden til de lande, som er HIPC-behandlet? Er det sådan, det skal forstås, og at man dermed kan komme frem til et beløb på ca. 100 mio. kr. i omkostninger? Vi vil godt have forklaret det, så vi er helt sikker på, at vi forstår hinanden.

Den anden del af det er: Er ministeren også på sigt indstillet på, at landene skal have eftergivet hele deres eksportkreditgæld, for man kan jo sige, at eksportkreditgælden meget langt hen ad vejen i virkeligheden har haft til formål at være en erhvervsstøtte og ikke en ulandsstøtte? Derfor er det lidt urimeligt for ikke at sige meget

urimeligt, at det er ulandene, der skal betale gælden af, når et eksportfremstød fra et rigt land ikke er lykkedes.

Det sidste punkt, jeg gerne spørge om, er om bistandsrammen: Mener ministeren virkelig, at det er rimeligt, at når vi eftergiver gæld, som vi langt hen ad vejen selv har et ansvar for er blevet stiftet, så med den anden hånd snupper pengene fra ulandsbistanden med det resultat, at mange lande i virkeligheden er dårligere stillet, fordi de nu slipper for at betale af på en gæld, de alligevel ikke kunne betale af på, og til gengæld mister ulandsbistanden? Kan ministeren forsvare det ud fra sådan en retfærdighedstilgang til problemstillingen?

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil også godt sige til udviklingsministeren, at jeg hører til dem, der ligesom hr. Jørn Jespersen i sin tid vældig positivt modtog budskabet om, at nu skulle Danmark virkelig til at gøre noget effektivt og fremadrettet i spørgsmålet om gældssettelse.

Det, som mit spørgsmål skal gå på, er, om regeringen virkelig havde nogen forventninger om, at den eksportkreditgæld, som de fire pågældende lande nu måske i forbindelse med forhandlingerne om næste års finanslov kan få eftergivet under ulandsrammen, var penge, som vi nogen sinde ville få tilbage. Det vil jeg godt have ministerens svar på.

Og hvis det ikke var tilfældet, at regeringen havde forventning om, at de penge ville blive tilbagebetalt, er ministeren så ikke enig i, at det forslag, der nu ønskes drøftet og taget stilling til i forbindelse med finansloven for næste år, i virkeligheden er et forslag, som er med til udhule ulandsbistanden, er med til at gøre, at vi får færre penge, som også kunne hjælpe med til at realisere de tanker, der ligger bag den nye udviklingsstrategi »Partnerskab 2000«?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Til hr. Jørn Jespersen allerførst: Det, der jo er tale om her, er, at det, de 22 lande, der er omfattet af HIPC-initiativet for øjeblikket, altså de lande, der er kommet frem til det tidspunkt, hvor man ifølge HIPC-initiativet eftergiver det, der er tilbage af det, som de lande skylder Danmark, er disse som jeg sagde 570 mio. kr. De 90 pct. udgjorde så de 470 mio. kr., og de resterende 10 pct. er så altså dem, der kommer til at koste os de 100 mio. kr.